

«Μετανοήσατε, οι πεπλανημένοι, επιστρέψετε τῇ καρδίᾳ.»

(*Ησαΐας 46,8*)

«Ευέλπιδος ἐποήρας τοὺς υἱούς σου, ὅτι δίδως ἐπὶ ἁμαρτήμασι μετάνοιαν.»

(*Σαφ. Σολομ. 12,19*)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ

ΦΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ)

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Γ'.

ΑΘΗΝΑΙ, 13 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1955

ΑΡΙΘ. 7 (94)

“ΒΟΣΚΕΙΝ ΧΟΙΡΟΥΣ,”

Δύσκολη, τυραννική, μαύρη φαίνεται εις τὸν ἀσώτων υἱὸν ἡ ζωὴ του μέσα στὸ ἀρχοντικὸ πλουσιόσπιτο τοῦ πατέρα του. Περιορισμοὶ μεγάλοι, προλήψεις ἀνόητες, δεσμευτικὲς ἀπαγορεύσεις, μὴ κάμης τοῦτο, μὴ κάμης ἐκεῖνο!.. Ὁ νέος αὐτὸς ἐφανταζόταν τὸν ἑαυτὸν τοῦ σιλάβου, δυστυχισμένο, ὑποχρεωμένο νὰ μὲν πνιγμένος σὲ μιὰ τέτοια ἀτμόσφαιρα, ἐνῶ ἐκεῖ πέρα, μακριὰ ἀπὸ τὸ σπίτι του, μακριὰ ἀπὸ τὸν κόσμον τῆς αὐστηρῆς ἠθικῆς καὶ τῆς κανονισμένης ζωῆς, τὸν ἐκαλοῦσε ἡ χαρὰ, ἡ εὐτυχία, ἡ ζωὴ ἡ γεμάτη θέληγτρα... ὅλα τὰ καλὰ τέλος πάντων, ποὺ ἐνόμιζε πὼς τὸν ἐπερίμεναν, μὲν θ' ἀποφάσιζε νὰ πετάξῃ τὰ δεσμὰ τῆς πατρικῆς του ἐπιβλέψεως...

Καὶ τὰ πέταξε! Ἐλευθερὸς, γελαστὸς, χαρούμενος, ἔτρεχε ὁ νεανίας, ἔτρεχε γεμάτος ὄνειρα καὶ προσδοκίες, ἔτρεχε πρὸς τὴν χαρούμενη ζωὴ, καὶ ἐλεύθερος ἀπὸ κάθε ἐμπόδιο, ἔφθασε πιὰ... στὸ κοπάδι τῶν χοίρων ποὺ τὸν περιέμενε...

«Βόσκειν χοίρους!» Πόσοι ἀπὸ τοὺς σημερινούς ἀσώτους υἱούς, πόσοι ἀπ'

αὐτοῦς, ποὺ ἔλεεινοὶ καὶ ἀξιοδάκρυτοι κοίτονται τώρα κατάχαμα ἄρρωστοι, ἢ γυρίζουν τρελλοί, δὲν θὰ ἦσαν εὐχαριστημένοι καὶ αὐτὸ ἀκόμη ἂν εἶχαν; Χοιροβοσκός... πόσοι ἀπὸ τὰ σημερινὰ θύματα τοῦ ἐκφυλισμοῦ δὲν εὐρίσκονται σὲ χειρότερη ἀκόμη θέσι!.. Ἐφθάσαμεν, σήμερα, εἰς αὐτὸ τὸ κατάντημα, ὥστε διὰ τοὺς ἀσώτους υἱούς τῆς ἐποχῆς μας, ἀκόμη καὶ τοῦ χοιροβοσκοῦ ἡ θέσις νὰ εἶναι ὑποφερτότερη ἀπὸ τὴν ἔλεεινὴ καὶ ἀξιοθρήνητη κατάστασιν, εἰς τὴν ὅποιαν τοὺς ὠδήγησεν ἡ ἐλευθερία των...

Ἄσωτοι υἱοί! Πόσον σύνθετος φαίνεται τώρα διὰ τὴν σημερινὴν κοινωνίαν!

Ἔγινε σχεδὸν τῆς μόδας. Μὰ δὲν βλέπετε, τί γίνεται γύρω μας; Εἶναι τῆς μόδας τὸ ἀξεπέταγμα! εἶναι κατόπιν τῆς μόδας τὰ διάφορα δηλητήρια, εἶναι τῆς μόδας κάποτε καί... αἱ αὐτοκτονίαι! Ἡ μήπως, αἱ ἐφημερίδες μας, μᾶς τὰ παρουσιάζουν αὐτὰ σπάνια σήμερα;

Καὶ ὅλα αὐτὰ ἀπὸ τί; Πῶς κατεστράφη αὐτὴ ἡ οἰκογένεια; Πῶς κατήγησεν αὐτὸς ὁ νέος ἔλεεινο καὶ ἀξιοδάκρυτο

ΥΜΝΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΔΙΟΥ

Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. Δ'.

Τῆς σωτηρίας εὐδυνόν μοι τριβούς, Θεοτόκε, αἰσχροῖς γὰρ κατερρύπωσα τὴν ψυχὴν ἁμαρτίαις, ὡς ραθύμως τὸν θῖον μου ὄλον ἐκδπανήσας· τὰς σὰς πρεσβείαις ρύσαι με πάσης ἀκαθαρσίας.

ναυάγιον; "Οχι βέβαια από τὴν κήρσιν τῶν ἐντολῶν τοῦ Εὐαγγελίου! "Ὅσο ὁ ἄνθρωπος εἶναι μέσα στὴν ζεστασιά τῆς χριστιανικῆς ζωῆς δὲν φοβάται τίποτε ἀπὸ αὐτά. "Αλλά, ἅμα ἀρχίσῃ νὰ περιφροῇ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Εὐαγγελίου, ἅμα ἡ ἁμαρτωλὴ του διάθεσις, οἱ ἁμαρτωλοὶ του σύμβουλοι τοῦ χαλάσουσιν τὰ μάτια τῆς ψυχῆς, ὥστε τὴν πατρικὴν στοργὴν νὰ τὴν βλέπῃ ὡς τυραννία, τὸν ἅγιον δεσμὸν τῆς οἰκογενείας νὰ τὸν θεωρῇ ἀνοησία, τίς ἐντολὰς τοῦ Εὐαγγελίου, ποὺ τίς ἐδοκίμασε ἡ πεῖρα αἰῶνων, νὰ τίς θεωρῇ σὰν κάτι ποὺ αὐτοὺς σὲ μιά στιγμὴ μπορεῖ νὰ τὸ πετάξῃ, γιὰ νὰ δοκιμάσῃ

καὶ τὸν γκεμενὸ τῆς καταστοφῆς σὰν τὸν παράδεισον τῆς εὐτυχίας... "Ὡ! τότε, ἀργά ἢ γρήγορα... θὰ καταλάβῃ πῶς, ὑπάρχουν μερικὲς ἀλήθειες, στὸν κόσμον αὐτὸν, ποὺ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ τίς περιφροῇ, χωρὶς τιμωρία...

Σὺ ποὺ τεντώνεις τὸ αὐτὶ στὰ πλάνα

λόγια τῆς ἁμαρτίας—σὺ ποὺ κοροϊδεύεις τὸν ἐαυτὸν σου, λέγοντας «ἐλευθερία» ὅ,τι κατώτερο καὶ θανατηφόρο ὑπάρχει... Πρόσεξε... Εὐκόλα μπορεῖς νὰ περιφροῇσῃς καὶ νὰ πετάξῃς τὸ Εὐαγγέλιον.. εὐκόλα μπορεῖς σὰν τρελλὸς νὰ ζήσης τὴ ζωὴ, ποὺ δὲν ξέρεῖ προφυλάξῃ ἀπὸ τὸ κακόν, καὶ δὲν ἔχει στερεὸ στῆριγμα πάνω στὴ βάση τοῦ Εὐαγγελίου... "Αλλά κατόπιν... ὅταν θὰ ἔλθῃ ὁ καιρὸς νὰ μολήσῃ ἡ σιληρή, ἡ ἀδυσώπητη ζωὴ... Εἶναι, δυστυχῶς, τόσοι οἱ «ἄσωτοι» υἱοὶ σήμερον, ὥστε δὲν ὑπάρχουν περὶ οὕτω χοῖροι γιὰ νὰ τοὺς χορτάσουν μὲ τὰ ξυλοκέρατά των... "Αλλά δὲν θὰ ὑπάρξουν, ἀρὰ γε, μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς, ποὺ θὰ αἰσθανθῶν τὸ κατάντημά των;

ΠΡΟΣΑΣΚΗΣΕΙΣ

"Απὸ τὴν περασμένην ἑβδομάδα ἡ Ἐκκλησία μας μᾶς υπενθυμίζει τώρα τὴν ἀνάγκη τῆς πνευματικῆς περιουλλογῆς καὶ μᾶς ὀδηγεῖ μὲ τὴν παιδαγωγικότεραν μέθοδον εἰς τὸ στάδιον τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων, διὰ τῶν ὁποίων καλοῦμεθα νὰ θανατώσωμεν «τὸν παλαιὸν ἡμῶν ἄνθρωπον», διὰ νὰ ἀναστῶμεν μετὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ γίνωμεν ἄξιοι τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Μᾶς εἰδείξαι λοιπὸν τὴν περασμένην Κυριακὴν, μὲ τὴν παραβολὴν τοῦ Τελόνου καὶ τοῦ Φαρισαίου, πόσον ἀπαραίτητον εἶναι τὸ νὰ γνωρίζωμεν καλὰ τὸν ἐαυτὸν μας καὶ μὲ πόσον εὐλαβίαν πρέπει νὰ ἀντιμετωπιζώμεν τὴν ἀναξίτητά μας, χωρὶς ποτὲ νὰ παρσασυρόμεθα, οὕτε ἀπὸ τὴν καλὴν ἐντύπωσιν, ποὺ ἀπατλὰ προξενούμεν εἰς τοὺς ἄλλους, οὕτε ἀπὸ τὴν ἰδέαν πῶς ἡμποροῦν τὰ καλὰ μας ἔργα—μόνον αὐτά— νὰ μᾶς δικαιώσωσιν, ἐν δὲν παρακολουθῶνται καὶ ἀπὸ τὴν καλὴν ἐσωτερικὴν διάθεσιν, τὴν πραγματικὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀληθινὴν πίστιν, ποὺ εἶναι τὸ ἀπαραίτητον «ἔλας» διὰ κάθε θυσίαν, διὰ νὰ τὴν κἀμῃ εὐπρόσδεκτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Σήμερον, μὲ τὴν παραβολὴν τοῦ Ἀσώτου, μᾶς υποδικνοῦσι καὶ τὸ ἀναπόφευκτον τέλος διὰν ἐκεῖνον, ποὺ θέλουσιν νὰ ζήσωσιν τὴν ζωὴν των, χωρὶς πνευματικὴν καθο-

δῆγησιν, μακρὰν—ὅπως νομίζουσιν— ἀπὸ τὸ βλέμμα τοῦ Θεοῦ, μὲ τὴν ἰδέαν πῶς εἶναι ἐλευθεροὶ νὰ ἀπολαύσωσιν τὸν κόσμον, χωρὶς νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

"Απ' οὗ δὲ τὴν ἑρχομένην Κυριακὴν (τῆς Ἀπόκρως) θὰ μᾶς υπενθυμίσῃ τὸ φοβερὸν Κριτήριον τῆς ἐσχάτης ἡμέρας ἡ θαυμασία τοῦ Κυρίου παραβολή, θὰ ἔλθῃ ἔπειτα ἡ «Τυρινὴ» ἑβδομάς, διὰ νὰ μᾶς εἰσαγάγῃ, μὲ τὰ ὑπεροχὰς ἅμα καὶ τὰ ἀμειψοφρονήματα τῆς ἀναγνώσματος, εἰς τὴν ἐξουσιώσωσιν πρὸς τὰ μέσα τῆς ἀσκήσεως, διὰ τῆς ὁποίας ἡ Ἐκκλησία θὰ προσπαθῇ καὶ ἐφέτος νὰ μᾶς ἐλαφρώσῃ ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτημάτων καὶ νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ εἰς τὴν μετὰ τοῦ οὐρανοῦ Πατρὸς ἐπικοινωνίαν. Ἐγχεράτε ἡ προσευχὴ καὶ ἔλεη μὲ σὺν ἡ θὰ εἶναι τὰ κεντρικὰ σημεῖα, περὶ τὰ ὁποία θὰ στραφῇ καὶ πάλιν ἡ προσοχὴ μας, τὴν ὅποιαν θὰ ἐπισχίσουσιν τὰ ἀπαράμυλλα εἰς ποιήσιν καὶ μουσικότητα πνευματικὰ μας θούρα καὶ τῆς

Ο ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Κοντάκιον. Ἦχος Γ'.

Τῆς πατρῶας δόξης Σου ἀποκρίτῃρας ἄφρονος, ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὄν μοι παρέδωκας, πλούτων. "Ὅθεν σοι τὴν τὸν Ἄσωτον φωνὴν κραυγάζω: "Ἥμαρτον ἐνώπιόν Σου, Πάτερ οἰκτιρμον' δέξαι με μετανουόντα, καὶ ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων Σου.

Τὸ ἔργο ἐστὶν ἡ ἀποστολή τοῦ εὐαγγελίου

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΙΔΙΩΜΕΤΑ

Ἐπισημαίνεται ἡ ἀποστολή τοῦ εὐαγγελίου
ὡς ἡ ἀποστολή τοῦ εὐαγγελίου

Ἐπισημαίνεται ἡ ἀποστολή τοῦ εὐαγγελίου
ὡς ἡ ἀποστολή τοῦ εὐαγγελίου

Ἐπισημαίνεται ἡ ἀποστολή τοῦ εὐαγγελίου
ὡς ἡ ἀποστολή τοῦ εὐαγγελίου

Ἐπισημαίνεται ἡ ἀποστολή τοῦ εὐαγγελίου
ὡς ἡ ἀποστολή τοῦ εὐαγγελίου

Ἐπισημαίνεται ἡ ἀποστολή τοῦ εὐαγγελίου
ὡς ἡ ἀποστολή τοῦ εὐαγγελίου

Ἐπισημαίνεται ἡ ἀποστολή τοῦ εὐαγγελίου
ὡς ἡ ἀποστολή τοῦ εὐαγγελίου

Ἐπισημαίνεται ἡ ἀποστολή τοῦ εὐαγγελίου
ὡς ἡ ἀποστολή τοῦ εὐαγγελίου

Ἐπισημαίνεται ἡ ἀποστολή τοῦ εὐαγγελίου
ὡς ἡ ἀποστολή τοῦ εὐαγγελίου

Ἐπισημαίνεται ἡ ἀποστολή τοῦ εὐαγγελίου
ὡς ἡ ἀποστολή τοῦ εὐαγγελίου

Handwritten text at the top of the page, including the number 104 in the upper right corner.

Second line of handwritten text.

Third line of handwritten text.

Fourth line of handwritten text.

Fifth line of handwritten text.

Sixth line of handwritten text.

Seventh line of handwritten text.

Eighth line of handwritten text.

Ninth line of handwritten text.

Tenth line of handwritten text.

μα κι νεε σθα ε ποι οι η σεν αυ τον ης τη ην

πει ραν θου γω με εν παρ α νο ον γες Μα

υπο ο θου υ υ με ει Κυ υ υ ρι ε

δο ο ο εα α σου

1943
1944

στίχοι 2 Λόγον παράνομον κατέθεντο κατέμαθον

μη ο υοι μιμη νοσ α χι ηρο σθη η η σει ει το α να

ζη η ναι Μη δει ει εις ω πι ε ζου το δε σπο τι ε

υο δει ει ηντ αα μη η η τοσ μη δεισ ολωσωσ ο ε ε α α α

δαι δο χι ω η προ σι ε τω τη τρη ητε ε ζη

και νο οσ γαρ τον ψω μ ο ον δε εα α α με ε νοσ

$\frac{1}{2} \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} m v^2 \right) = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$
 Η κίνηση είναι ομοιόμορφη, οπότε $\frac{dv}{dt} = a$
 Η δύναμη που ασκείται είναι $F = ma$
 Η μετατόπιση είναι $s = \frac{1}{2} a t^2$
 Η ταχύτητα είναι $v = at$
 Η ενέργεια είναι $E = \frac{1}{2} m v^2 = \frac{1}{2} m a^2 t^2$

Η μετατόπιση είναι $s = \frac{1}{2} a t^2$
 Η ταχύτητα είναι $v = at$
 Η ενέργεια είναι $E = \frac{1}{2} m v^2 = \frac{1}{2} m a^2 t^2$
 Η δύναμη που ασκείται είναι $F = ma$

Η μετατόπιση είναι $s = \frac{1}{2} a t^2$
 Η ταχύτητα είναι $v = at$
 Η ενέργεια είναι $E = \frac{1}{2} m v^2 = \frac{1}{2} m a^2 t^2$
 Η δύναμη που ασκείται είναι $F = ma$

Η μετατόπιση είναι $s = \frac{1}{2} a t^2$
 Η ταχύτητα είναι $v = at$
 Η ενέργεια είναι $E = \frac{1}{2} m v^2 = \frac{1}{2} m a^2 t^2$
 Η δύναμη που ασκείται είναι $F = ma$

Η μετατόπιση είναι $s = \frac{1}{2} a t^2$
 Η ταχύτητα είναι $v = at$
 Η ενέργεια είναι $E = \frac{1}{2} m v^2 = \frac{1}{2} m a^2 t^2$
 Η δύναμη που ασκείται είναι $F = ma$

Η μετατόπιση είναι $s = \frac{1}{2} a t^2$
 Η ταχύτητα είναι $v = at$
 Η ενέργεια είναι $E = \frac{1}{2} m v^2 = \frac{1}{2} m a^2 t^2$
 Η δύναμη που ασκείται είναι $F = ma$

Η μετατόπιση είναι $s = \frac{1}{2} a t^2$
 Η ταχύτητα είναι $v = at$
 Η ενέργεια είναι $E = \frac{1}{2} m v^2 = \frac{1}{2} m a^2 t^2$
 Η δύναμη που ασκείται είναι $F = ma$

Η μετατόπιση είναι $s = \frac{1}{2} a t^2$
 Η ταχύτητα είναι $v = at$
 Η ενέργεια είναι $E = \frac{1}{2} m v^2 = \frac{1}{2} m a^2 t^2$
 Η δύναμη που ασκείται είναι $F = ma$

Η μετατόπιση είναι $s = \frac{1}{2} a t^2$
 Η ταχύτητα είναι $v = at$
 Η ενέργεια είναι $E = \frac{1}{2} m v^2 = \frac{1}{2} m a^2 t^2$
 Η δύναμη που ασκείται είναι $F = ma$

Η μετατόπιση είναι $s = \frac{1}{2} a t^2$
 Η ταχύτητα είναι $v = at$
 Η ενέργεια είναι $E = \frac{1}{2} m v^2 = \frac{1}{2} m a^2 t^2$
 Η δύναμη που ασκείται είναι $F = ma$

N
να τα ιερα αρτα ε χωω ωρη η σε

N **N**
σχηματι μεν ωων μαθη η τσι **N**
πραγματι σε πα

N **Δ**
ρωων βο νευ τσι του μεν ε δακρυοι σου να

N
γαλγο ο ο με ε νοι του δε Α πο zo λαι
Καταλη

Δ
συναυλι zoo ο με ε νοι με σωων ε δε λι

N **Δ**
λα βλων ε παιλει τον ε ξα λο ρα οα αν τα η μαα ας

N **Δ**
τη ης να α τα α ραδ τον Θε ο ονο η σω τη η ρα

N
των ψυχωων η η μων σε

1953
561
1954

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

Handwritten text block, likely the beginning of a section.

Handwritten text block, continuing the content.

Handwritten text block, possibly a list or numbered items.

Handwritten text block, continuing the content.

Handwritten text block, possibly a list or numbered items.

Handwritten text block, continuing the content.

Handwritten text on the left side of the page.

Handwritten text on the right side of the page.

Ἄγιος Γρηγόριος ἡ πλουσιωτάτη πανθαύσια καὶ ἄλλοι τὸ τεσσαρακονθήμερον διάστημα τῆς νηστείας;

Ἄλλὰ καὶ ἡ συγχώρησις εἶναι ἐτοίμη δι' ἄλλους ζκείνους, ὅσοι θὰ εἶχαν τὸ θάρρος νὰ ἀντικρίθουν μὲ ἠρωισμό τὴν ἀμαρτωλῶν των κατάστασιν ἐν εὐκαιρίᾳ ἐξιολογήσει, καὶ αἱ εὐκαιρίαι ἄρθροιο θὰ εἶναι διὰ τὴν ἀπάλωσιν τοῦ οὐρανοῦ αἰ Ἄρτου τῆς Ζωῆς.

Κανεὶς ἄς μὴ καθυστερήσῃ.

ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΤΑΦΩΝ

«Οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπήσθε, καθὼς καὶ

οἱ λοιποὶ οὐ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα» (Α' Θεσσαλ. 4,13), ἔγραψεν ὁ Ἅπ. Παῦλος πρὸς τοὺς Θεσσαλονικεῖς, καὶ τὴν περικοπὴν αὐτὴν διαβάσει ἡ Ἐκκλησία μας εἰς κάθε ἐπισημειωμένη ἀκολουθίαν. «Εἰ γὰρ πιστεύομεν — συνεχίζει — ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ» (στιχ. 14). Δὲν εἶναι λοιπὸν μετὰ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τίποτε ἄλλο ὁ «θάνατος», παρὰ ὕπνος, μέχρις ὅτου κατὰ ὃ Κύριος ἐν κελουσίματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ, καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον» (στιχ. 17). Καὶ δὲν χάνει τίποτε ἄλλο λοιπὸν ὁ τάφος, παρὰ νὰ μᾶς χωρὶς ἡ

προσωπικὴ ἀπὸ τὰ ἀγαπημένα μας πρόσωπα μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἀπὸ τὴν ὅποιαν θ' ἀρχίσῃ ἡ ἀτελείωτη ἐποχὴ, ὅποτε ἔλοι μαζί «πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα» (στιχ. 17). Ἐπάνω εἰς τὸ ἴδιον ζήτημα, καὶ ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς ἔχει ὁμιλήσει μὲ πολὺ μεγάλην σαφήνειαν. Καὶ αὐτὴν τὴν περικοπὴν ἀπὸ τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον διαβάσει ἐπίσης εἰς τὴν ἐπισημειωμένη ἀκολουθίαν ἡ Ἐκκλησία μας: «Ἀμήν ἀμήν

λέγω ὑμῖν — εἶπεν ὁ Κύριος — ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβήσκει ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν» (Ἰω. ε' 24). Δὲν ἔχει καμμίαν ἐξουσίαν ὁ θάνατος δι' ὅσον πιστεύουν καὶ ἀκούουσιν εἰς τὸν λόγον τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ δι' αὐτοὺς δὲν ὑπάρχει φόβος κατακρίσεως ὁ θάνατος δὲν εἶναι δι' αὐτοὺς, παρὰ τὸ μέσον, ποῦ θὰ τοὺς μεταφέρῃ εἰς τὴν πραγματικὴν ζωὴν.

Κανένας δὲν χάνεται μέσα εἰς τὸν τάφον του, καὶ διὰ τοὺς πιστοὺς ὑπάρχει πίσω ἀπὸ τὸν τάφον ἐτοιμοὶ τὸ φῶς τῆς ἀληθινῆς ζωῆς. Κανένας τὸ σῶμα δὲν πρόκειται νὰ μείνῃ εἰς τὴν φθοράν, ἀλλὰ ἀεργεταί ὡρα, ἐν τῇ πάντες οἱ ἐν ταῖς μνημείοις θ' ἀκούσουν τὴν φωνὴν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ ἔλοι θὰ ἀναστηθῶν μὲ τὰ ἴδια σώματα, καὶ τὰ ὅποια ἔζησαν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν. Ἄλλοι θὰ ἀναστηθῶν εἰς ἀνάστασιν ζωῆς καὶ ἄλλοι θὰ ἀναστηθῶν εἰς ἀνάστασιν κρίσεως» (στιχ. 29). Ἡ ἀνάστασις τῆς ζωῆς ἡ χερμίσση ἀνάστασις εἶναι ἐξήσφα, λισμένη διὰ τοὺς πιστεύοντας, ἐφ' ὅσον προσεπάθησαν νὰ ζήσουν πραγματικὰ τὰς ἀληθείας τῆς πίστεως των. Καὶ ὁ θάνατος αὐτῶν οὐκ εἶναι κυριεῖαι (Ῥωμ. 6, 9).

Διὰ ποῖαν ἀνάστασιν ἐτοιμάζεσθαι οὐ, ἀγαπητὲ μου ἀναγνώστα; Σ' ἔχει, ἀρὰ γε, ἀπασχολήσῃ σοβαρὰ τὸ ζήτημα αὐτό: Ἐκαμὲς ἕως τώρα ὅ,τι χρειάζεται, διὰ νὰ χρησιμοποιήσῃς αὐτὸ τὸ δικαίωμα ποῦ ἠθέλησε νὰ σοῦ χαρίσῃ ὁ Χριστὸς; Ἐβδίεξες κἀν ὅτι σ' ἐνδιαφέρει; Τὸ ἐξήγητες διόλου μὲ τὴν συμπεριφορὰν σου;

ΤΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ

13—19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1955

13. **Κυριακὴ 12' Λευκᾶ** (Ἀσώτου): *Ἦχος β'. Ἐωθινὸν Β' [Μάρκ. 16(ιστ'), 1-8]. Α' Κορ. 6(ιστ'), 12-20. Λουκ. 15(ιε'), 11-32. Ἀκόλα καὶ Πρισκίλλης Ἀποστόλων, Μαρτυριῶν Ὁσίου.
14. **Δευτέρα:** Ἀδελφίτου καὶ Μάρωνος Ὁσίου, Γεωργίου Νεομάρτυρος ἐκ Μυτιλήνης. — Α' Ἰωάν. 2(β'), 18-3(γ') 8. Μάρκ. 11(ια'), 1-11.
15. **Τρίτη:** Ὁνησίου Ἀποστόλου, Ἐδουέρου Ὁσίου. — Α' Ἰωάν. 3(γ'), 9-22. Μάρκ. 14(ιδ'), 10-42.
16. **Τετάρτη:** Παυλοῦ Μάρτυρος, Ρωμανοῦ Ὁσίου Νεομάρτυρος ἐκ Καρπενήσιου. — Α' Ἰωάν. 3(γ'), 21-4(δ') 11. Μάρκ. 14(ιδ'), 43-15(ιε'), 1.
17. **Πέμπτη:** Θεοδώρου Μεγαλοῦ, Ἱεροῦ, Μαρκαρίου καὶ Πουλχερίας Βασιλέων, Θεοδώρου Νεομάρτυρος Βυζαντίου (ἐν Μυτιλήνῃ). — Α' Ἰωάν. 4(δ'), 20-5(ε'), 21. Μάρκ. 15(ιε'), 1-15.
18. **Παρασκευή:** Λέοντος Ρώμης, Ἀγαπητοῦ Ἐπισκόπου, Σιναιῶν Ὁμολογητοῦ. — Β' Ἰωάν. 1(α'), 1-13. Μάρκ. 15(ιε'), 20, 22, 25, 33-41.
19. **Σάββατον:** τῶν Κεκοιμημένων (Ψυχосάββατον). Ὁσίας Φιλοθέης τῆς Ἀθηνᾶς, (ἧς ἡ ἀκολουθία θὰ φαλῇ ἀδριον, Κυριακῆ). Α' Θεσσαλ. 4(δ') 13-17. Λουκ. 21(κα'), 8-9, 25-27, 33-36. Α' Κορ. 10(ι'), 23-28.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

(20 Φεβρουαρίου 1955)

Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεως: *Ἦχος γ'. Ἐωθ. Γ' [Μάρκ. 16(ιστ') 9-20. Α' Κορ. 8(η'), 8-9(θ') 2. Ματθ. 25(κε'), 21-46. — Λέοντος Ἐπισκ. Κατάνης.

προσευχὴν καὶ μὲ τὴν

«ΜΗ ΚΑΥΧΑΣΘΩ...»

Καυχᾶται, δυστυχῶς, ὁ ἄνθρωπος. Καυχᾶται γιὰ προσόντα πραγματικά, ἀλλὰ καυχᾶται καὶ γιὰ προσόντα ἀνύπαρκα. Καὶ τὸ ἓνα κακὸν, καὶ τὸ ἄλλο χειρότερον.

Αὐτὸ μᾶς ἐδίδαξε καὶ ἡ εὐαγγελικὴ τῆς περασμένης Κυριακῆς περικοπή. Ἐίχε πραγματοποιήσει, πράγματι, ὁ ὑπερήφανος Φαρισαῖος ἕλας τὰς ἀρετάς, διὰ τὰς ὁποίας ἐκαυχᾶτο τώρα εἰς τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς. Ἄλλὰ δὲν εἰσηκούσθη ἡ προσευχή του, διότι «ὁ Θεὸς ὑπερήφανος ἀντιτάσσεται».

«Μὴ καυχᾶσθω, λέγει ἡ Ἁγία Γραφή, ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ ὁ ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, καὶ ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ. Διατὶ καυχᾶσαι, ὦ ἄνθρωπε; ἐρωτᾷ ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ. Διὰ τὴν σοφίαν σου; Ἄλλὰ δὲν γνωρίζεις, ὅτι ὁ Θεὸς σοῦ ἐχάρισε τὸν νοῦν καὶ τὴν σοφίαν; Καυχᾶσαι διὰ τὴν σωματικὴν σου δύναμιν; Ἄλλὰ λησμονεῖς, ὅτι ἓνα μικρόβιον εἶναι δυνατόν νὰ σὲ μετατρέψῃ εἰς πτώμα καὶ χῶμα; Καυχᾶσαι διὰ τὰ πλούτη σου; Ἄλλὰ δὲν βλέπεις πόσοι πρὶν ἀπὸ σένα ἐγκατέλειψαν θησαυροὺς καὶ ἔφυγαν γυμνοὶ ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτόν; Δὲν βλέπεις, ὅτι, ἐὰν δὲν θέλῃ ὁ Θεός, τίποτε δὲν μπορεῖς νὰ χαρῆς καὶ νὰ ἀπολαύσῃς; Μπορεῖ ἐσὺ νὰ ὑπολογίσης, ὅτι μὲ τὰ κτήματά σου θὰ ἀγοράσῃς καὶ ἄλλα κτήματα, μὲ τὴν ἐσοδεία σου θὰ κτίσῃς σπίτια καὶ θὰ κάμῃς ἐμπόρια. Καὶ ἐνδέχεται, γιὰ νὰ τὰ ἐπιτύχῃς αὐτά, νὰ ἐργάζῃσαι καὶ τὴν Κυριακὴν ἀκόμη, περριφρονώντας τὸν Θεὸν καὶ τὸν Νόμον Του. Ἄλλὰ ἔκαμες ἀλογαρισμὸν χωρὶς τὸν Ξενοδόχον». Μὲ μιὰν πλημύραν μπορεῖς νὰ τὰ χάσῃς ὅλα. Μὲ ἓναν ἀνεμοστρόβιλον μπορεῖ νὰ σκορπίσουν ἅμι μόνον οἱ καρποὶ εἰς τοὺς ὁποίους ὑπελόγιζες, ἀλλὰ καὶ τὰ δένδρα σου ἀκόμη.

Γιατὶ στηρίζεσαι λοιπὸν στὶς ἰδικές σου δυνάμεις; στὶς ἰδικὰς σου ἰκανότητες; καὶ καυχᾶσαι καὶ δὲν ὑπολογίζεις τὸν Θεόν; Γιατὶ, ὅταν σοῦ ὑποδείξῃ ὁ φίλος σου νὰ μὴν ἐργάζῃσαι τὴν Κυριακὴν, ἀλλὰ νὰ ἔργεσαι στὴν ἐκκλησίαν, ὥστε νὰ

εὐλογῆσῃ ὁ Θεὸς τὴν ἐργασία σου, γιατί ἐσὺ ἐγωϊστικά καὶ περιφρονητικά νὰ ἀνοίγῃς τὸ στόμα σου καὶ νὰ λέγῃς, ὅτι δὲν περιμένεις ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν νὰ σοῦ δώσῃ νὰ φᾶς; Βλέπεις; Καταστροφὰί γίνονται πότε ἐδῶ πότε ἐκεῖ!... Καὶ συμπονοῦμε ὅλοι μας τοὺς ἀνθρώπους ποὺ παθαίνουν τὰς ζημίας αὐτάς, διότι εἶναι ἀδελφοὶ μας. Ἄλλὰ ποῦ ξεύρομε, ἂν οἱ καταστροφές αὐτὲς εἶναι προειδοποιήσεις τοῦ Θεοῦ γιὰ ὅλους μας; Ἄν γίνονται οἱ ζημίες τῶν δόλιγων, γιὰ νὰ διδάξουν τοὺς πολλοὺς; Γιατὶ ἡ ἀλήθεια εἶναι, ὅτι ὅλοι εἰμεθα ἔνοχοι ἀπέναντι τῆς δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ, τὸν ὅποιον καθημερινῶς περιφρονοῦμεν καὶ ὑβρίζομεν μὲ τὴν διαγωγὴν μας.

Ἄς παρακαλέσωμεν τὸν Θεὸν ἐκ βάθους καρδίας νὰ συγχωρήσῃ τὰς ἀμαρτίας μας, καὶ νὰ μᾶς δώσῃ τὴν φώτισιν, ὥστε μὲ ταπεινώσῃν καὶ φόβον Θεοῦ νὰ ζήσωμεν τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς μας, εἰς Ἐκεῖνον ἐλπίζοντες καὶ εἰς τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογίαν Ἐκείνου στηριζόμενοι.

Γ. Σ.

ΙΕΡΟΙ ΥΜΝΟΙ

Σταυρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον, ὁ Θεός, ἀναβείδῃ με, γιοργὸ τῶν καλῶν, φτυοργὸ τῶν ἀγαθῶν, τῇ ἐπισπλαγίᾳ Σου.

Βυθὸ ἀμαρτημάτων ἐνέχομαι, Σωτήρ, καὶ ἐν πελάγει τοῦ βίου βυθίζομαι ἄλλ' ὥσπερ τὸν Ἰωάν ἐκ τοῦ θηρός, καὶ μὲ τῶν παθῶν ἀνάγαγε καὶ διάσωσόν με.

Δι' ὅ, τι ἀφορᾷ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΡΙΟΥ» ἀπευθυνθέντων
Αἰδῶ. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναῖον
Γενναδίου 14, Ἀθήνας. (Τηλέφ. 72.112).

Ἐπιπέδονος Τυπογραφείον·
Τιμ. Ρούτης, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.